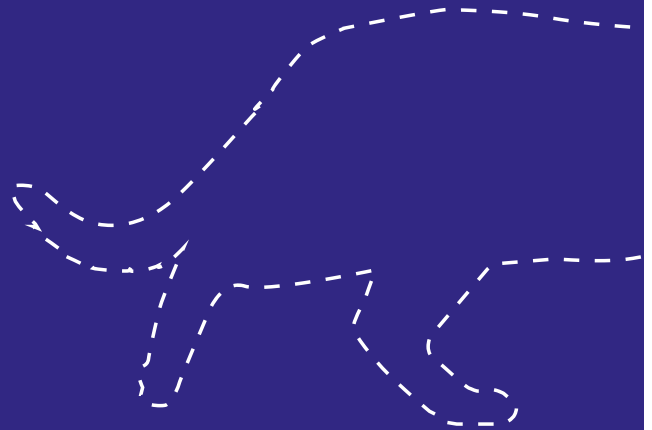
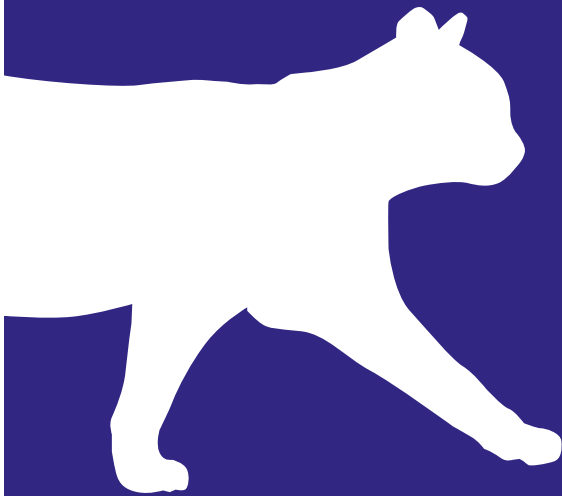

АНТИСТАТИК
 МЕЖДУНАРОДЕН
 ФЕСТИВАЛ ЗА
 СЪВРЕМЕНЕН
ТАНЦ
 И ПЪРФОРМАНС
 МЕЖДУНАРОДНА
ХОРЕОГРАФСКА
СРЕЩА
ПЛАТФОРМА
БЕЗ ДИСТАНЦИЯ
БЪЛГАРСКА
 ТАНЦОВА
 ПЛАТФОРМА
 ОКТОМВРИ **2020**
 НОЕМВРИ **2020**
СОФИЯ

antistatic
 antistatic
 INTERNATIONAL FESTIVAL
 FOR CONTEMPORARY
DANCE
 A N D
 PERFORMANCE
 INTERNATIONAL
CHOREOGRAPHIC
 CONVENTION
WITHOUT
DISTANCE
PLATFORM **PLATFORM**
OCTOBER **NOVEMBER**
 2020 **SOFIA**

ПРОЕКТЪТ Е ФИНАНСИРАН ОТ ПРОГРАМА
 „КУЛТУРА“ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

Програма „Култура“ на Столична община

Да изразиш объркването

ИМПРОВИЗАЦИОНЕН УЪРКШОП С ДЖЕРЕМИ УЕЙД ПО РАЗРАБОТЕНАТА ОТ НЕГО ПРАКТИКА "ARTICULATING DISORIENTATION"

Кога и къде: **31 октомври, 01 и 02 ноември 2020**

Уъркшопът е насочен към професионални перформанс артисти, танцьори и хореографи

Краен срок за кандидатстване: **19 октомври 2020**

Повече за условията за участие на antistaticfestival.org

"Articulating Disorientation" кара тялото поетапно да се освободи от физическия, емоционалния и поведенческият си контрол, докато сканира, насочва и деконструира наличния опит чрез хиперконкретни импулси и реакции. Това е практика, която учи да се оставяме на импулсите, образите, усещанията и анатомичните дадености (реални или не) да движат тялото. Тя помага на танцьорите да открият своя танц, съобразен с тяхното собствено тяло и техните правила, без есенциализъм." – разказва съзателят на практиката, Джереми Уейд, и пристига в България, за да проведе първия уъркшоп по нея.

Уейд е изпълнител и автор на перформанси с дългогодишен кураторски и преподавателски опит. Завършва "School for New Dance Development" в Амстердам през 2000 г., а през 2006 г. получава награда "Bessie" за първата си самостоятелна работа – перформанса "Glory", създаден за "Dance Theater Workshop" в Ню Йорк. Месети се в Берлин и често работи с театрите "Hau Hebbel am Ufer" и "Gessnerallee" в Цюрих.

Създадената от него практика цели да функционира като деконструкция на популярни тренировъчни техники като „уеб-кинеза“, техниката за освобождаване на Джоан Скинер и „автентично движение“. За развитието на "Articulating Disorientation" Уейд разказва още: „Пътят ми на танцовата сцена започна в края на 90-те години в Ню Йорк, в епицентъра на интереса към хиперфункционалността на тялото. На мода бяха телесните практи-

ки, създаващи леко, отпуснато, махаловидно люшкане. В крайна сметка ставаше дума за онази виртуозност на бялата средна класа, която може да се постигне лесно. Тя е приятна за гледане, кара те да се чувстваш добре, освен това се предлагаше като холистична, и още по-лошо – като ефикасна и продуктивна. Бях госта резервиран към превръщането ѝ в норма и към твърденията за „естественост“ на тези описания. Затова се заех да създам своя екстатична гротеска, емоционален, поведенчески и физически континуум, който да оборва тази представа за цялост, и го нарекох "Articulating Disorientation".

„Разпадане“, „крайност“, „хиперуязвимост“ са сред ключовите понятия, с които най-често бива определяно творчеството на Джереми Уейд. Работата му гравитира около теми, свързани с куир и феминистките стратегии за невъзможното поправяне на нещата; етиката на грижата и нейната относителност; зом-

би субективността; насилствеността на социалните норми и непрестанното култивиране на трудната надежда за сложното настояще. Практиката му протича през тялото и винаги съдържа концентрирана социално-политическа критика.

Articulating Disorientation

IMPROVISATION AND EXPLORATION WORKSHOP, LED BY JEREMY WADE

When: 31st of October, 1st and 2nd of November

The workshop is suitable for professional performers, dancers and choreographers.

Application deadline: 19th of October 2020

Details are at: antistaticfestival.org

"Articulating Disorientation" systematically navigates "all available means" to surrender control of the physical, emotional and behavioral body whilst scanning, directing and deconstructing experience through the hyper-specificity of impulse/response. It is a practice of letting impulses, images, sensations and anatomic frames (real or not) move

the body. The practice supports the dancer in finding their dance, according to their own bodies and on their own terms, no essentialism required." – explains Jeremy Wade, the creator of the practice, and comes to Bulgaria to teach the first ever workshop on it.

Jeremy Wade is an extreme performer and performance maker with an extensive practice of curating and teaching. After graduating from the School for New Dance Development in Amsterdam in 2000 and receiving a Bessie Award for his first evening length performance "Glory," at Dance Theater Workshop in New York City in 2006, he moved to Berlin and since then works in close collaboration with the Hau Hebbel am Ufer Theater as well as Gessnerallee, Zurich.

"Articulating Disorientation" is a deconstructive approach to somatic forms like Ideokinesis, Skinner Releasing and Authentic Movement. "When I first entered the scene, late 90's, New York Downtown Dance centered on the hyper-functionality of a body. Somatic practices were in vogue in order to create a fluid, released, pendulum-like swinging. And, in the end, it was very much about this middle-class white virtuosity with ease. Pleasant to look at, felt good to do, but it was framed as holistic and the worst part was its claim to efficiency and productivity. I was wary of the normative and "natural" formulations of these stories because essentialism has never been good for queers. I committed to an ecstatic grotesque, an emotional, behavioral and physical continuum, a refutation of wholeness and I called this practice "Articulating Disorientation." – elaborates on the invention and the development of his practice Wade and expects his students. *Disruption, Excess, Hyper Vulnerability - Jeremy Wade's works are disturbing and thought-provoking: they revolve around queer and feminist strategies of impossible repair, relational ethics of care, zombie subjectivity, the violence of social norms and the persistent cultivation of a difficult hope for the complicated now. This practice runs through the body and is always entailing an intense socio-political critique.*

Без дистанция

ТВОРЧЕСКА РЕЗИДЕНЦИЯ НА
АН ЛИЗ ЛЬО ГАК

"Настанена съм в четиризвезден хотел в затънтен край на Хърватия и присъствам на сбирка на група хора, търсещи истинското щастие. Всеки в групата получава някакъв статут и понеже съм новодошла, аз автоматично ставам КУЧЕ и ми дават номер 23, защото съм 23-то КУЧЕ. Не се познаваме и затова обменяме опит, поверия и ритуали. Независимо от всичко вярваме, че живеем в СВЯТ, КОЙТО ЩЕ БЪДЕ ВЕЧЕН. Да, това означава живот във вечността" – разказва Ан Лиз Льо Гак за перформативния си проект "La Caresse du Coma". Той се развива в отделни епизоди, които Ан Лиз описва не толкова като стъпки в развитието на процеса, колкото като глави на роман.

По време на 13-то издание на „Антистатик“ тя ще работи по четвъртия епизод от проекта си, занимаващ се с въпроса за дуендето. Творческата ѝ резиденция се осъществява в рамките на „Без дистанция“ и програмната линия "Creative Crossroads" на европейската мрежа за съвременен танц "Life Long Burning" с партньор за България фондация „Брейн Стор Проджект“.

Ан Лиз Льо Гак живее и работи в Марсилия (Франция). Тя е съвременен артист и културен мениджър. От 2015 г. насам е съорганизатор на фестивала за съвременно сценично изкуство "OKAY CONFIANCE", който се провежда в различни градове във Франция. Автор е на солото "La Caresse du Coma" и съавтор, заедно с Ели Ортис, на колективния проект "GRAND MAL". През 2019 г. по време на фестивала "Kunstenfestivaldesarts" в Брюксел се състои премиерата на най-новия ѝ перформанс "DUCTUS MIDI", създаден съвместно с артиста и музикант Артур Чамбри.

"I stay in a four-star hotel-spa in the Croatian outback among a gathering of people seeking true happiness. Within the group, each of us have a status: because I am a newbie, I automatically become DOG, and I have a number 23, because I am the 23rd DOG. We don't know each other and share advices, beliefs and practices. We nevertheless believe that we live in an INFINITELY LIVING WORLD. Yes, that means life towards infinity." - shares Anne Lise Le Gac about her performance project "La Caresse du Coma". It develops into featurings, which, according to Anne Lise, "are not like process steps but more like chapters of a novel."

During the 13th edition of "Antistatic", she will be working on the 4th featurings, which deals with the question "Where is the Duende?". Her artistic residency is part of "Without Distance" educational platform and "Creative Crossroads" program line of the European network for contemporary dance "Life Long Burning", whose partner for Bulgaria is "Brain Store Project" Foundation.

Anne Lise Le Gac lives in Marseille (France). She is a contemporary artist with a taste for cultural management. Since 2015, she has been co-organising the performance festival OKAY CONFIANCE, which takes place in different cities around France. She has created the solo piece La Caresse du Coma and the collaborative performance project, GRAND MAL, with Élie Ortis. In May 2019 her latest performance project DUCTUS MIDI, created together with the artist and musician Arthur Chambry, had its premiere during Kunstenfestivaldesarts in Brussels.

ANNE LISE LE GAC'S
ARTISTIC RESIDENCY

Without Distance

